

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek vedoucího)

Práci předložil(a) student(ka): Jakub Linhart

Název práce: Vývoj evropské podpory demokracie na příkladu Tuniska ve 21. století s důrazem na vývoj po Arabském jaru

Vedoucí práce (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci v rámci instituce):
Jan Hornát

1. OBSAH A CÍL PRÁCE (stručná informace o práci, formulace cíle):

Jakub Linhart si pro svou Bc. práci vybral aktuální a relevantní téma, a to zahraniční podporu demokracie ze strany EU. Zaměřuje se přitom konkrétně na programy EU v Tunisku a jejich vývoj cca od roku 2011. Dle slov autora bylo Tunisko vybráno jako případová studie „proto, že se jedná o stát, který si zatím vede nejlépe po politické stránce po Arabském jaru. Právě zde se mohou naplno projevit evropské projekty a záměry, protože zde EU narazí na nejmenší odpor ze strany vládnoucích elit. Jinými slovy – Tunisko je na první pohled ideální zemí pro podporu demokracie v tomto regionu.“ (str. 11). Tento ideální případ pak konfrontuje s „méně ideálními“ případy Maroka a Egypta.

Práce v úvodních kapitolách představí klíčové pojmy a následně uvede čtenáře do teoretického rámce, který využívá poznatků Lavenexové a Schimmelfenniga „*linkage-leverage-governance*“. V šesté kapitole autor provádí rozbor veškerých nástrojů, které má Evropská komise k dispozici pro podporu demokracie v Tunisku, a část je doplněna i finančními údaji – tedy přehledem o financích poskytnutých Tunisku ze zmíněných nástrojů. Práce zde zjišťuje mj. jasný nárůst financí od období tzv. „Arabského jara“. Kapitola sedm kontrastuje vývoj v Tunisku s tím v Maroku a Egyptě, kde je situace poněkud odlišná. Kapitola osm i devět shrnují poznatky a snaží se o výklad příčin a možných důsledků pozorovaného vývoje (tedy prudkého nárůstu finanční podpory směrem k Tunisku a jeho politického systému).

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

Práce má zajímavý potenciál – autor prováděl rozhovory s tuniskými stakeholdery, s členy delegace EU v Tunisku a s pracovníky Evropské komise. Pro sestavení dat používal řadu databází, primárních dat a dokumentů. Jedná se tedy o tvůrčí a poněkud originální práci, na kterou autor vynaložil mnoho úsilí. Text je logicky strukturovaný, solidně teoreticky ukotvený a bohatě ozdrojovaný. Slabinou však je, že v podstatě chybí jasně formulovaná výzkumná otázka – čtenář se musí spokojit s velmi vágní a obecnou formulací v úvodu: „Aby se, ale mohli obyvatelé EU dožadovat takové podpory demokracie, kterou si oni sami představují, musí nejdříve znát její současný stav a především její historii a vývoj. Právě takové informace se tato práce snaží doplnit.“ (str. 11). Možná právě absence jasné výzkumné otázky způsobuje, že práce občas působí nekoherentně a argumentace se větví do různých oblastí (např. není zcela jasné, jaké jsou závěry z porovnání tuniského příkladu s marockým a egyptským).

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):

Po formální stránce splňuje text veškeré náležitosti Bc. práce. Poznámkový aparát je jednotný. V práci se občas objeví gramatická chyba (zejména v používání interpunkce – např. již citovaná pasáž: „Aby se, ale mohli obyvatelé EU dožadovat takové podpory demokracie, kterou si oni sami představují, musí nejdříve znát její současný stav a především její historii a vývoj.“ str. 11) či neobratné formulace, které znesnadňují plynulou četbu.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):

Na práci oceňuji snahu autora o autentickou a originální práci, která staví na osobních výzkumných rozhovorech a primárních dokumentech. Jakub práci v průběhu psaní pečlivě konzultoval a neustále hledal možnosti, jak ji lépe ukotvit teoreticky a empiricky. Práce demonstruje autorovu schopnost aplikovat abstraktní/teoretické znalosti na empirická data. Plně se ztotožňuji se závěrem, že se „rétorika EU v mnohém neshoduje s praxí. Tedy, že ačkoliv EU prohlašovala, že v případě demokratizace bude finance navyšovat a v případě ustupujících demokratických prvků přistoupí i ke zkrácení těchto financí, tento postup se neodrazil v realitě.“ (str. 55).

Za slabší stránku práce považuji neúplnost některých dat (která však není způsobena autorem, ale pouhou veřejnou *neexistencí/nedostupností* těchto dat), čímž některé grafy působí spíše indikativně/heuristicky, než autoritativně. Zároveň by bylo vhodné, aby teoretický rámec definovaný v úvodu byl více integrován do zbytku textu. Cíle práce (i když nejasně definované) se povedlo v práci naplnit, a tak považuji práci i s ohledem na výše zmíněné za nadprůměrnou.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

1. Platí v práci zmíněná teze, že EU upřednostňuje stabilitu před demokracií, i pro východní sousedství?
2. Jaké jsou konkrétní (nejvýznamnější) iniciativy na „podporu“ demokracie, které EU v posledních letech v Tunisku podpořila?

6. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (A-F):

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji komisi známku B.

Datum:
8. 6. 2020

Podpis: Jan Hornát v.r.
